

Sygn. akt II KK 332/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 listopada 2015 r.,
sprawy **E. A.**
skazanej z art. 244 k.k.
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanej,
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt X Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.
z dnia 20 marca 2014 r., sygn. akt XIV K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddała kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwalnia skazaną od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 20 marca 2014 r., E. A. skazana została za przestępstwo z art. 244 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Od tego wyroku apelację wniosła oskarżona podnosząc zarzut rażąco niewspółmierności kary.

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 20 listopada 2014 r., zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanej zarzucił rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów postępowania tj. art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez zaniechanie wyjścia poza

granice zaskarżenia osobistej apelacji oskarżonej i niedostrzeżenie, że w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w W. doszło do rażącego naruszenia prawa E. A. do obrony, co skutkowało utrzymaniem w mocy wyroku, który - jako rażąco niesprawiedliwy - winien zostać uchylony.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Wbrew odmiennym wywodom autora kasacji w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji prawo do obrony oskarżonej nie zostało naruszone.

W toku postępowania przed Sądem Rejonowym, gdy tylko powstała wątpliwość co do stanu poczytalności oskarżonej, wyznaczono oskarżonej obrońcę z urzędu. Po wydaniu opinii sądowo – psychiatrycznej, stwierdzającej, że poczytalność oskarżonej nie budzi wątpliwości, zaś jej stan psychiczny umożliwia udział w postępowaniu, doszło do cofnięcia wyznaczenia obrońcy. W świetle jednoznacznej opinii biegłych oraz braku podstaw do uznania, iż zachodzą okoliczności utrudniające obronę w rozumieniu art. 79 § 2 k.p.k., uwzględniając nadto fakt, że oskarżona w przeszłości trzykrotnie odpowiadała przed sądem, twierdzenia skarżącego o naruszeniu prawa oskarżonej do obrony uznać należy za bezzasadne w stopniu oczywistym.

Sąd odwoławczy, rozpoznając apelację osobistą oskarżonej, dokonał wszechstronnej i rzetelnej oceny wszystkich okoliczności dotyczących wymiaru kary. W toku tego postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby obligować sąd odwoławczy do wyjścia poza granice zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.